

Publicerad 2010-11-04 13:25 av Violet Blue

Influensa

Hon tänkte bara gå förbi

säga jag älskar dig, tyst, i förbifarten

och du skulle titta på henne

undra

sa hon verkligen? samtidigt som varje steg hon tar mot facksalen känns som eoner. Du skulle se hennes rygg och hinna föreställa dig hur det känns att röra vid hennes hud innan hon svänger åt höger mot psykologin.

Skulle du springa ikapp? Gripa tag om hennes arm, viska, jag älskar dig också. Skulle du ta den chansen?

Skulle du kyssa henne för första gången mellan Foucault och Freud?

Snälla! Stå inte kvar sådär. Ni kan gömma er i hörnet vid poesin. Skrika och slå eller älska men snälla! Låt inte tystnaden ta er.

Det är bara en fantasi. Hon håller hårt kring den hala tanken. Den kan så lätt fly och vilja bli verklighet. Hon håller sig lugn, samtidigt som en por svettas strax ovan hennes knäveck. Det var där du råkade röra vid hennes första gången. Det var bara en olyckshändelse. Ett mjukt fall mot marken.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Violet Blue med Poeter.se id #14333 innehar upphovsrätten